

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

UT

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

יט כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
 תזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבקר
 שורך ולא תגז בכור צאנך : כ לפני יהוה
 אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר
 יבחר יהוה אתה וביחך : כא וכיהיה בו
 מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו
 ליהוה אלהיך : כב בשעריך תאכלנו השמא
 והטהור יחדו בצבי וקאיל : כג רק את
 דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים :
 פ א שמור את החדש האביב ועשית
 פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
 יהוה אלהיך ממצרים לילה : ב וזבחת
 פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר
 יבחר יהוה לשבן שמו שם : ג לא תאכל
 עליו
 ב ותכוס פסחא קדס יי אלהך מן בני ענא
 ונקסת קודשיא מן תורי בארצא
 דיתרעי יי לאשראה שבינתיה תמן : ג
 לא תיכול עלוהי חמייע שבועא יומין

טו טז תפ"ג
טו טז תפ"ד

פ

י

טו טז תפ"ה

תיכול

רשי

מישנה שכר שכיר • מלאן אחרו עבד עברי עושר בין כיום ובין כלילה והיו כפלים שכעבודת שכירי יום ומהו עבודתו כלילה רבו מוסף
 לו סססס פכענית והולדות לאדון : (יט) כל הבכור תקדיש • וכמוקום אחר הוא חומר אל תקדיש שאלמר (ויקרא כז) אך כבוד
 אחר יזכר לה' וגו' הא כיצד אינו מקדישו לקרבן אחר וכלן למד שמוזה לומר כרי אתה קדוש לכבודה (ערכין כט) • ד"א אי אפשר לומר
 הקדש שכר כאלמר ל תקדיש ואל"ל לומר לא תקדיש שהרי כבר נאמר תקדיש הא כיצד מקדיש אתה הקדשו עליו ונתן להקדש כפי טובת הנאה שבו
 לא תעבד בבכור שורך ולא תגז וגו' • אף החילוק למדו רבותינו שאמור אל"ל שדבר הכתוב בהווה : (פ) לפני ה' אלהיך
 תאכלנו • לכתן הוא חומר שכר מצינו שהוא עומתנות כהנה אחד תס ואחד בעל מום שנאמר (ויקרא כח) וכשרים יהיה לך וגומר :
 שנה בשנה • עכאן שאין משהין אותו יותר על שנתו יכול היה פסול משעברה שנתו ככר הוקש למעשר שנאמר (דברים י"ד) ואכלת
 לפני ה' אלהיך מעשר דגנך תירושך ויאהרן וכסורית בקרך ולא תן מנה נועש שני אינו נפסל משנה לחברתה אף בכור אינו נפסל אל"ל משנה תוך
 שנתו : שנה בשנה • אם שהטוב בסוף שנתו איכיל אותו היום ויום אחד משנה אחרת למד שנאלל לשני ימים וליה אחד (ספרי) :
 (כא) מום • כלל : פסח ועור • פרט : כל מום רע • חזר וכלל תה הפרט ומורה מום הגלוי ואינו חוזר אף כל מום שנגלו ואינו חוזר •
 (כג) רק את דמו לא תאכל • שלא תאמר הואיל וכולו היתר הבא עכ"ל אימור הוא שהרי קדש ונשחט פחון כלל פדיון ונאכל יכול
 יהא אף הדם מותרת לרק את דמו לא תאכל : (א) שמור את החדש האביב • מוקדם הואו שגור היה ראוי לאכיל לקריבנות את
 מנחת העומר ואם לאו עבר את השנה : ממצרים לילה • והלא כיום יצאו שנאמר (במדבר לג) מתחרת עסקה יצאו בני ישראל וגומר
 אל"ל לפי שכליל לכתן להם פדעה רשות לנאש שנאמר (שמות יב) ויקרא למטה ולאחרך לילה וגו' • (ב) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן •
 שנאמר (שם) וכן הכבשים וכן העזים תקחו : ובקר • (ספרי) תזבח לחגיגה שאם נזנו על הפסח חבורה מרובה מביאים עמו מניגה כרי
 שיהא נאכל על הסעי ועוד למדו רבותינו דברים הרבה ופסקו זה : (ג) לחם עוני • לחם שמזכיר את העוני שנתענו במצרים :
 כי בחפזון צאת • ולא הסתיק כנק להחמיק וזה יהיה לך לזכרון • וקסון לא שלך היה אל"ל של מצריים שכן הוא חומר (שמות יב) ותחוק
 מצרים

יקשי בעיניו במשטרך ויהיה לבר חורין מן גבך ארום בכופלא על אגרי אגריא פלחך שית שניו ובידך כטוליה י
 אלהך קבל מה דמעבד : יט כל בוכרא דאחיליך בחורף ובגנך דובריא תקדיש קדם יי אלהך לא תפלוח
 בבוכרי חורבון ולא תיגוז בכורי עניכון : כ קדם יי אלהכון תבליניה שגא בשגא באחרא דיתרעו יי אתון ואיש
 בחיכון : כא וצרום יהי ביה מומא חיר או קמי כל מדעם ביש לא תכסיגיה קדם יי אלהכון : כב בקרוביו
 תבליגיה דמסאב מן למקרב לקודשיא ודנבי למקרב לקודשיא בחורא הי כבשר טבא ואילא : כג לחוד אדמיה
 לא תיקלרו על ארעא תישורגיה היך קמיא : כד תוון ותרוון למנטור וצמי מועבא לעבורי שתא ולמנטור
 תוקפתא בירחא דאביבא למעבר ביה פסקא קדם יי אלהכון ארום בגרמא דאביבא אסיק יתכון יי אלהכון ממעבדים
 ותיקלרו ויהי בלייא : כ ותיקסון פסקא קדם יי אלהכון ביני שימשמא ועאן ותורי לסחר בקבו יוקא לתורת
 חגא באחרא דיתרעו יי לאשרא שכינתיה פקון : ג לא תיקלרו על פסקא תמיע שויבא יומין תיקלרו לשמיה
 פטיר לתקא ענייא ארום בקחילי נפקתון מארעא דמצרים מן בגלל דתתקרוון גת יום מפקון מארעא דמצרים
 כל

באר רחובות דקדוקי רשיי

שיכטכו שיעשה כודאי דבר הכוא והיית אך שמת (דוא ווערשט גוויס פרייליך זיין) (ועיין ברש"י בבבא מציעא דף כ"ט ע"א ד"ה שמעה
 תפילתי תמצא שכן הוא) ומנס דקשה לרש"י כיון דכתיב כרישא דקרא ושמת כמגן שמוזה בהכרח גמור אילו היתה מלת והיית אך
 שמת גס כן זווי בהכרח תקשה תרתי לנוה לי לכן קאמר רש"י דלפי פשוטו אין זה לשון זווי ורצה לווער שאין זה נזווי בהכרח רק לשון הכטחה
 וכיאר הפסוק (ושמתה דוא זאלסט דיך פרייאין ווערשטו מיר פאלגין והיית אך שמת ווערשטו גוויס פרייליך זיין : אכן לפי תלמודו
 לרכות ליל יום טוב האחרון לשמחה מלת והיית זווי גמור והכרח היא והיית אך שמת (דוא מווט דיך אויך פרייאין) כלילי"ט האחרון :
 משום

רשב"ם

מעניק לו מזאך ומזרעך ומיקדך מלכד שכירות של קניין שש שנים שקנית אותו שהרי יברכך ה' בכל אשר תעשה והרי פי' פסוק זה דוגמת לא
 ירע לנכרך בתתך לו וכן תרע עינה באיש חיקה וככנה וככנה אתת לאחד מהם כירועה העין וקשיות הלב מדבר על נתינת מוון לאחרים
 וכאשר הרגלו לפרס לא יקשה בעיניך עלמה שאתה משלחו חפשי לסוף שש שהרי הרבה עבדך שש שנים כלומר יותר משאר שכירים . טו"ת הוא
 כידם (וכי) למה יקשה בעיניו כשילוח חפשי והלא לא קנאו מתחילה אלא לפי עבודת שש שנים שהכל יודעים ששבעים ילא ועוד לא היה לומר
 משנה שר שכיר אלא משנה שכיר . ויש מפרש ומשנה שכיר שש שנים הם לפי ששתם שכיר שלש שנים כדכתיב בשלש שנים כשני שכיר . גס
 זה הכל . כי בחוקם אחר כתיב כעוד שנה בשנת שכיר ונקלה כנוח הוא . ופירושו כשני שכיר . שלש שנים מלוממות כשני שכיר שהיא
 שנה מלוממות : (יט) תקדיש לה' אלהיך . כלומר כהוג בו דין שלא תעבוד בו ולא תגזוה שכתוב לא יקדיש איש אותו כשר פירשתיו
 לא יקדיש איש אותו לקרבן אחר : לאן וכקר חכמים פירשוהו . כתרומתו . כילפי הפשט גס נדרהם וכדכתיבם כגולים היו מחיאלין
 כמו שכתוב בפרשת שור או כשכ וכפנתם :

מכלל יופי

אבל לפי שהוא סגול אינו סמוך ואם כן הוא חלק ר"ר
 שכר שכיר שני יש לך להתירו שהרי עבדך שש שנים
 שלמים כיום וכלילה והשכיר אם הוא עובד ביום אינו עובד
 בלילה ואם הוא עובד בלילה אינו עובד ביום :
 (יט) (הזכיר הקדוש) . פירוש אינפי שקדושתו מרחם
 צריך לו מר הריו הוא קדוש לכבודה :
 טז (א) הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה : אף על פי
 שיצאו ביום שנאמר ממחרת הפסח
 יצאו בני ישראל כלילה בתן להם פרעה רשות ללאת כי כן כתוב ויקרא
 למטה ולאחרן לילה ויאמר קומו וצאו מתוך עמי וגו' : והרד"א
 כתב כי מלת לילה חזרת לזכירת הפסח שהיה כלילה ושעור הכתוב
 ועשית פסח לה' אלהיך לילה כי כחדש האבי' הוציאך ה' אלהיך ממצרי'
 והוא הטון ורבים כן : והראב"ע כתוב כי הפלו ללאת כסקר והוא
 עת עלות עמוד השחר שיחל להראות אור השמש בעבים והנה יש בין
 תמלת זה הרגע עד עת זרוח השמש שעה ישראל נשליש שעה והנה יש
 לנו בקר והשגן גדול כמוות שכת מרגלותיו עד הכקר ושם כתוב
 בערם יכיר איש את רעהו והנה היו מן ישראל שיצאו כתמלת עמוד
 השחר ועודנו לילה כדרך התורה עד זרוח השמש ואחרים יצאו בו ביום
 כי קהל הכהיה ויותר מתמלת רעמסק עד סופה משנה פרסאות
 על כן כתוב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה וכתוב אחר היום
 אתם יוצאים :
 (ב) צאן זבקר . לאן לקרבן פסח ובקר לחגיגה . והרמב"ם
 כתב שזבקר וי"ו השמוש כגו ראובן שמעון שמת רח
 וכן הוא וזכת פסח לה' אלהיך ולאן ובקר והעטעם שמלכד הפסח
 וזכת לאן ובקר לחגיגה :
 (ג) (לחם עני) . שם ענין הכנעה ונקרא כן על שם
 שנתענו 23 כג (*) (*) (*) שנתענו

עליו חמץ שבעת ימים תאכל-עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאה מארץ מצרים למען תזכור את-יום צאתך מארץ מצרים וכל ימי חייך : ד ולא יראה לך שאר בכל-גבלה שבעת ימים ולא ילין מן-הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר :

ה לא תוכל לזבח את-הפסח באחד שעריך אשר יהיה אלהיך נתן לך :

ו כי אם-אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים : ז ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית לבקר והלכת לאהליך :

ח ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה :

ט שבעה שבעת חספר-לך מהתל חרמש בקמה תת-לספר שבעה שבעות : י ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר יברכה יהוה אלהיך : יא ושמת לפני

יהוה אלהיך אתה ובנה ובתך ועבדך ונאמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : יב וזכרת כי-עבד היית במצרים ושמת ועשית את-

מפסח החקים האלה : פ יג חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים באספד מרונה ובחבד

יד ושמת בחג אתה ובנה ובתך ועבדך ונאמתך

תיכול-עלוהי פטיר לחים עני ארי בבחילו נפת מארעא דמצרים בדיל התדכר ית-יום מפקד מארעא דמצרים כל יומי חייך :

ד ולא יתחוו לך המיר בכל-תחומך שבעא יומין ולא יבית מן-בסרא דחכוס ברמשא ביומא קדמאה לצפרא : ה לית-

לך רשו למכס ית-פסחא בחדא מקרוך בני אלהך יהיב לך : ו אלהן באמתך

דיתרעי יי אלהך לאשרא שכינתיה תמן חכוס ית-פסחא ברמשא במיעל שמשא זמן מפקד ממצרים : ז ותבשל ותיכול באתרא דיתרעי יי אלהך ביה ותתפני בצפרא ותהך למשכנך : ח שתא יומין

תיכול פטירא וביומא שביעאה בניש קדם יי אלהך לא תעביד עבידא : ט שבעא

שבעין תמני-לך משריות מגלא בחצר-עומרא דאדמורתא תשרי למימני שבעא

שבעין : י ותעביד חגא דשבעיא קדם יי אלהך מסת נדבת ידך דנתן כמא

דיברכיך יי אלהך : יא ותחדי קדם יי אלהך את זבנד וברתך ועבדך ונאמתך

וליוואה דבקרנך וגיורא ויתמא וארמלתא דבינך באתרא דיתרעי יי אלהך לאשרא

שכינתיה תמן : יב ותדכר ארי-עבדא הוייתא במצרים ותטר ותעביד ית-קמיא

האלק : יג חגא דמטלא תעביד לך שבעא יומין במכנישך מאדנך וממיעצרתך :

יד ותחדי בחג את זבנד וברתך ועבדך ונאמתך

מצות חפז

מלאכה חפז

את

מצות חפז

כל יומי חיבון : 4 ותהדרון נקמי פקדא דלא יתקמי לכוון תכיר בכל מהומתו שרבעא יונתן ולא יבית בר
 מן בישרא (ס' אמתחא) דתכסון בקמשא ביומא קמאא לצפרא : ה לית לכוון רשו לכוון עד פקדא פקדא
 מן קירוביו דין אלהכו יתוב לכוון : ו אלהו באהרא דיתרעו אלהכו לאשראח שכינתיה פקו היבסותיה פקדא פקדא
 כמיצליח שמשא תיבדוניה עד פלגית ליליאזמן שרית פקדנכוו מןמזרים : ז ותטוהו ומילכוו באהרא דיתרעו אלהכוו ביה
 ותתפני בצפרא מיפק תיא ותהדן לקרווד : ח ביומא קמא תקרבית עיקרא ותילכוו פטירי מעללתא עתיקתא ושומא ימיו
 דאשפירו תהוון מרשן למיכול פטירי מעללתא תהא וביומא שביעאה תהא תהוון בנישין בתושבחה קדם אלהכוו לא
 תעברון עיבתא : ט שובקעא שובעין תימגו לכוון מןמזן דתשרון למשלם מילא למחצוד בתקלא גמר הצד עיקרא
 תישרון לממגי שובקעא שובעין : י ותעברון תנוות תיא דשביעין קדם אלהכוו וזיבסותיה קמא
 דברביכוו אלהכוו : יא ותיתרון בתרענת תיא קדם אלהכוו אתון ורביכוו ורנתיכוו ועבדיכוו וצמתיכוו ולינאי די בקרויכוו
 ונידא ותמא וצמתיכוו די ביעיכוו באהרא דיתרעו אלהכוו לאשראח שכינתיה פקו : יב ותהוון דכירין צורם
 משעברון תיתרון מןמזרים ותיתרון ותעברון עת קמא האליו : יג תיא דמטליא תעברון לכוון שובקעא יומיו
 דמטליא לכוון למבגוש עללתא מאציריכוו ותמא מן מצמתיכוו : יד ותיתרון בתרענת תיכוו בשאיתתא ותיליא

אתון

רשיי

מזרים על העם וכו' : למען הזכור - ע"י אכילת הפסח והמנה את יום זאתך : (ד) ולא ילין מן הבשר אשר הזבח בערב ביום
 הראשון לבקר - אזכרה לזמורת כפסח דורות לפי שלא נאמר אלא כפסח מזרים יום ראשון האמור בלחן הנה י"ד בניסן כמה דאת אמר
 (שמות י"ב) אך ביום הראשון תשחינו שאור ומצתים ולפי שנסלק הכתוב מצניינו של פסח והתחיל לדבר בחקות שבעת ימים כגון שבעת
 ימים מצות תאכלו ולא יראה לך שאור ככל גכולך הוצרך לפרש באינו זכירה הוא מחיר שאם כתב ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב לבקר
 הייתי חומר שלמים הנשחטים כל שבעה כולן ככל תורתו ואינו כאלו אלא ליום ולילה לכן כתב בערב ביום הראשון - ד"ה חגיגת י"ד
 הבתולות ודבר ולמד עליה שחללת לשני ימים והראשון האמור באן ביום טוב הראשון הכתוב יודע וכן משמעות המקרא כשר חגיגה אחר תזבח
 בערב לא ילין כ"ט הראשון עד קצרו של שני אכלת אכלת היא בלרבעה עשר ובחמשה עשר וכן היא סנוייה כמסקת פסחים : (ו) בערב כבוא
 השמש מועד צאתך ממצרים - (ספרי) כרי שלשה זמנים אלוקים בערב משש שעות ולמעלה זכחהו וכבא השמש תאכלהו ומועד צאתך
 אתה שורפהו כלומר נעשה כותר וילא לבית השריפה : (ז) ובשלת - זהו לילי אש שאף הוא קרוי בשול : ופניה בבוקר - (ספרי)
 לבקרו של שני מלמד ששעון ליכה ליל של מולאי יוסטוס (חגיגה טו) : (ח) ששת ימים תאכל מצות - וכמקום אחר הוא אומר שבעת
 ימים שבעה מן היסן וששה מן החדש - ד"ה למד על אכילת מצה כשביעי שאינה חובה ומכאן אתה למד לששת ימים שהרי שביעי בכלל היה וילא
 מן הכלל ללמד שאין אכילת מצה חובה אלא רשות ולא לצמד על עצמו יאל אלא ללמד על הכלל כולו יאל מה שביעי רשות אף כולם רשות מן חליצה
 הראשון שהכתוב קבעו חובה שאמר (שמות י"ב) בערב תאכלו מצות : עצרת לה' אלהיך - עצור עצמך מן המלאכה - ד"ה כמפיא
 של מלאכה ומתה לזמן (שופטים י"ב) כעזרה נאל איתך : (ט) מהחל חרמש בקמה - (ספרי מנחות ע"א) משקלר העומר
 שהוא ראשית הקציר : (י) מסתברת ירך - דיגדכת ירך הכל לפי הכרעה הניח שלמי שמתה וקדש קרואים לאכול : (יא) לוי גר
 יתום ואלמנה - ארבע עלי כנגד ארבעה שכן כן וכתן ועבדך ואמתך אם אתה משמח את שלי אתי משמח את שכן : (יב) וזכרת כי
 עבר היותנו - על ענת בן פדיתך שפסעו ותעשה הפקיס חללה : (יג) באספק - מוען האשיף שאתה תכניס לבית מירות קהן :
 ד"ה

רשבים

(א) והשלתי - וצגית כבוקר - אינך לריך להעניכ כל ימי הפסח : (ט) מהחל חרמש בתרומו - כי העומר בקרא ראשית
 קצירם : (י) משתדלי לפי מוח דבתי ירך - וכן פתרונו (ועשר) (כ"ט ועירט) יוסת די = (יג) באספק מירק
 כעו

מבלל יופי

שגהעו כמצרים : (ח) (ביאס אל המקום) - מלת (י) (מפת) - שרשו מפת תרומם די בתסורו למפת
 המינים למעש : (ט) (שבעת) - לא נשתנה בקבוץ
 להפדוד ביעו זמן שבעי שבעות לחם יחוקא בא - שופטים

דברים טו יז ראה שפטים

ואמרת והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך : טו שבעת ימים תחג ליהנה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהנה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח : טז שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני יהנה אלהיך במקום אשר יבחר בתג המצות ובתג השבעות ובתג הסבות ולא יראה את-פני יהנה ריקם : יז איש כמתנת ידו כברכת יהנה אלהיך אשר נתן-לך :

ומפטירין עניה סוערה . כישעיה בסיומן ג"ד : קכ"ו פלא"ה . סימן :

ס ס ס

מצוה תצא יח שפטים ושטרים תתן-לך בבר-שעריך אשר יהנה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את-העם משפט-צדק : יט לא-תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים : כ צדק צדק תרדף למען תחיה ויבשת את-הארץ אשר יהנה אלהיך נתן לך : ס כא לא-תטע לך אשנה כל-עץ אצל מזבח יהנה אלהיך אשר תעשה-לך : כב ולא-תקים לך מצבה אשר שנה יהנה אלהיך : ס הצד יז א לא-תזבח ליהנה אלהיך שור נשה

אשר

רשי

ד"א כאספן מנרנך ומיקנך למד שמסכנין את הסוכה כפסילת גורן ויחס (סוכה י"ב) : (טו) והיית אך שמח . לפי פשוטו אין זה לשון ציוני אלא לשון הכטחה ולפי תלמודו לחדו תכאן לרכות ליל יום טוב האחריו לשמחה (מ"ד) (י) : (טז) ולא יראה את פני ה' ריקם . אלא הכיף עולות ראיה ושלמי חגיגה : (יז) איש כמתנת ידו . (חגיגה ה) מי שיט לו אוכלין כרכה ונכסים מרוכין יביא עולות מרוכות ושלמים מרוכים : חסלה פרשה ראה שופטים

אונקלוס

ואמרת ולינארה וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרנך : טו שבועא יומין תחוג קדם-י אלהך באתרא דיתרעי יי ארי וברכינך יי אלהך בכל-עללתך ובכל-עובדי ידך ותהי ברם חדי : טז תלת זמנין בשמא יתחוי כל-דכורך קדם' יי אלהך באתרא דיתרעי בחנא דפטיכיא ובחנא דשבויעיא ובחנא דמטכיא ולא יתחווין קדם' יי ריקנין : יז גבר כמתנת ידיה כברכתא דיי אלהך דיהב לך :

ס ס ס

יח דינין ופורענין תמני-לך בכל-קרנך דיי אלהך יהוב לך לשבטה וידוכון ית-עמא דין דקשומ : יט לא-תצלי דין לא תשתמודע אפינ ולא-תקביל שוחדא ארי שוחדא מעור עיני חכימין ומקלקל פתנמין תריצין : כ קושטא קושטא הוי-רדיף גדיל דחיחי ותיבת ית-ארעא דיי אלהך יהוב לך : כא לא-תצוב לך אשנת בר-אילן בסטר מדבחא דיי אלהך דתעביד-לך : כב ולא-תקים לך קמא דרחק יי אלהך : א לא-תכוס קדם-יי אלהך תור ואימר דיהי ביה מומא כל-

מדעם